

UNIwersYTET WARSAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Protokół

XI Posiedzenia Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia w kadencji 2019-2020,
które odbyło się w dniu 4 maja 2020 r.
w trybie zdalnym

W spotkaniu udział wzięli:

- dr hab. Jolanta Choińska-Mika, prof. ucz. – Prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, Przewodnicząca Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia (URK);
- mgr Maksymilian Sas – Sekretariat Prorektora ds. studentów i jakości kształcenia, Sekretarz URK;
- prof. dr hab. Barbara Fatyga – Wydział Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji;
- dr Justyna Godlewska-Szyrkowa – Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych;
- mgr Natalia Greniewska – Przewodnicząca Samorządu Doktorantów;
- prof. dr hab. Grzegorz Karasiewicz – Wydział Zarządzania;
- dr Agnieszka Janiak-Jasińska – Pełnomocnik Rektora ds. jakości kształcenia;
- dr hab. Sylwia Kulczyk – Wydział Geografii i Studiów Regionalnych;
- Kamil Lebnicki – Wydział Filozofii i Socjologii; przedstawiciel Samorządu Studentów;
- dr hab. Magdalena Markowska – Wydział Biologii;
- mgr inż. Damian Michalik – Wydział Fizyki, przedstawiciel Samorządu Doktorantów;
- dr hab. Aneta Pieniądz – Wydział Historyczny;
- mgr Michał Radek – Wydział Prawa i Administracji;
- dr Małgorzata Sieńczewska – Wydział Pedagogiczny;
- prof. dr hab. Ewa Szczęsna – Wydział Polonistyki;
- Krystyna Szumbarska – Wydział Biologii, przedstawicielka Samorządu Studentów;
- dr hab. Krzysztof Turzyński, prof. ucz. – Wydział Fizyki;
- mgr Jolanta Urbanik – Pełnomocnik Rektora ds. realizacji Procesu Bolońskiego i organizacji nauczania języków obcych na UW;
- Jan Wiczorek – Wydział Lingwistyki Stosowanej, przedstawiciel Samorządu Studentów;
- Michał Zinowczyk – Wydział Zarządzania, przedstawiciel Samorządu Studentów.

Goście:

- mgr Andrzej Dorociuk – Biuro ds. Jakości Kształcenia, protokolant;
- mgr Michał Goszczyński – Biuro ds. Jakości Kształcenia;
- dr hab. Mikołaj Jasiński – Kierownik Pracowni Ewaluacji Jakości Kształcenia;
- mgr Agata Wroczyńska – Kierownik Biura ds. Jakości Kształcenia.

UNIwersYTET WARszawSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Nieobecni:

- Antoni Łukasik – Kolegium Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych, przedstawiciel Samorządu Studentów.

Program posiedzenia zaproponowany przez Przewodniczącą URK:

1. Sprawy bieżące.
2. Dyskusja nad materiałami w sprawie wytycznych dotyczących trybu i standardów dokonywanej przez studentów ewaluacji procesu kształcenia.

Przewodnicząca URK otworzyła posiedzenie o godz. 16:35.

Sprawy bieżące

Przewodnicząca URK przekazała informację o podpisaniu przez Rektora zarządzenia nr 84 z dnia 4 maja w sprawie zasad przeprowadzania egzaminów i zaliczeń w trybie zdalnym, o którego krótkie zreferowanie poprosiła M. Sasa. Najważniejsze kwestie:

- zarządzenie dotyczy egzaminów i zaliczeń, które kończą dany przedmiot i przeprowadzane są w trybie zdalnym, precyzuje z jakich narzędzi należy korzystać realizując egzamin lub zaliczenie zdalnie (połączenie zdalne powinno odbywać się z adresów poczty elektronicznej założonych w domenie UW, co jest związane z kwestią powiązania z USOSem i właściwej identyfikacji studentów) lub domen powiązanych z UW i umożliwiać korzystanie z narzędzi Google,
- zarządzenie jest czasowe, dotyczy egzaminów/zaliczeń odbywających się w bieżącym roku akademickim. KJD powinni ogłosić, które egzaminy odbywają się w trybie zdalnym i opublikować tę informację na stronie internetowej jednostki (istotne jest określenie formy egzaminu i narzędzia przy pomocy którego będzie przeprowadzony egzamin),
- zaliczenia w trybie zdalnym – wszelkie informacje dotyczące konkretnych zajęć ogłasza nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia,
- wykorzystywane narzędzia muszą zapewnić możliwość kontroli przebiegu egzaminu, jego rejestrację i bezpieczeństwo danych (zgodnie z RODO), nagrywanie tylko egzaminów/zaliczeń ustnych za pośrednictwem Google Meet, przechowywanie nagrania do 14 dni na służbowym koncie (Dysku Google),
- zarządzenie ma zastosowanie również do egzaminów dyplomowych,

Dodatkowo przewidywane jest szkolenia/warsztaty dla koordynatorów egzaminów zdalnych, o ile zostaną tacy powołani na wydziałach.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

M. Sas zakomunikował również, że planowane jest wydanie odrębnego zarządzenia dotyczącego przeprowadzania egzaminów dyplomowych w trybie zdalnym. Zgodnie z projektem nowelizacji rozporządzenia MNiSW w sprawie studiów z dnia 27 kwietnia 2020 r., podpis odręczny na protokole z egzaminu dyplomowego będzie mógł być zastąpiony odpowiednim uwierzytelnieniem w systemie informatycznym uczelni (elektroniczne uwierzytelnianie protokołów).

Następnie w odpowiedzi na pytanie K. Turzyńskiego, Przewodnicząca poinformowała, że zaliczenia w formie zadań przygotowywanych przez studentów w domu i przesyłane do prowadzącego e-mailem, nie wymagają wcześniejszego wystąpienia prowadzącego o zgodę Rektora na taki tryb, gdyż jest to jedna z form dotychczas stosowanych i zgodnych z zarządzeniem nr 84 Rektora UW.

N. Greniewska, zwróciła uwagę, że wydane zarządzenie nie dotyczy studiów doktoranckich i szkół doktorskich. Zadeklarowała przesłanie do Przewodniczącej URK propozycji rozwiązania kwestii zaliczeń i egzaminów dla doktorantów, które Przewodnicząca omówi z dyrektorami szkół oraz kierownikami studiów doktoranckich i zaleci stosowne wytyczne.

Przewodnicząca URK przypomniała o zaległych, rozpoczętych już tematach/zadaniach URK (uchwały dotyczące wytycznych w sprawie standardów etycznych badań prowadzonych przez studentów, przeprowadzania egzaminów i oceniania studentów, procedur antyplagiatowych) i konieczności ich sfinalizowania. Zapowiedziała kontynuację prac nad tymi zagadnieniami na kolejnym posiedzeniu tj. 11 maja br., aby można było je zakończyć i poddać głosowaniu obiegowemu do 18 maja br.

Dyskusja nad materiałami w sprawie wytycznych dotyczącymi trybu i standardów dokonywanej przez studentów ewaluacji procesu kształcenia

Przewodnicząca przypomniała kompetencje URK wynikające z Regulaminu Studiów na Uniwersytecie Warszawskim (URK uchwała wytyczne dotyczące trybu i standardów ewaluacji zajęć) i z zarządzenia nr 163 Rektora UW z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie systemu zapewniania jakości kształcenia na UW (zapisy dotyczące ogólnouniwersyteckich badań jakości kształcenia na UW oraz mówiące o współpracy URK z PEJK w zakresie określania celów badania ankietowego i obszarów tematyczne, których badanie ma dotyczyć). Na podstawie tych wytycznych PEJK

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

przygotowuje w konsultacji z BJK kwestionariusz badawczy i przesyła go do zatwierdzenia przez URK.

Następnie Przewodnicząca poprosiła o omówienie przygotowanych w tej sprawie dokumentów.

A. Pieniądz, odpowiedzialna ze zebranie propozycji dotyczących obszarów badań ewaluacyjnych, wskazała na dwie grupy propozycji:

1) oceniającą rzetelność i efektywność prowadzenia zajęć: kwestie formalne, sprowadzające się przede wszystkim do organizacji zajęć (np. czy student był dokładnie poinformowany o celach zajęć i sposobach zaliczenia przedmiotu) oraz dotyczące sposobu prowadzenia zajęć (zarówno w kwestii przejrzystości/klarowności przekazywania treści oraz przygotowania prowadzącego, jak i efektów własnej pracy). Pojawiła się również propozycja zbadania nakładu pracy studenta koniecznego do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (czy zdaniem studenta, rzeczywiście jego wkład pracy odpowiada liczbie punktów ECTS, które zostały przypisane do przedmiotu);

2) oceniającą relacje międzyludzkie: stosunek prowadzącego do studentów (zachowanie i stosunek prowadzącego do studentów, kwestie dostępności i możliwości konsultacji, atrakcyjności prowadzonych zajęć).

Przedstawiono problem dotyczący części pytań wspólnych i istotnych z punktu widzenia uczelni, które znalazłyby się we wszystkich ankietach oceniających zajęcia.

W dyskusji głos zabrała A. Jasińska-Janiak, która przypomniała, że z zarządzenia nr 163 Rektora UW w sprawie systemu zapewnienia jakości kształcenia na UW wynika możliwość przeprowadzania przez jednostki ewaluacji zajęć za pomocą własnych, odrębnych kwestionariuszy ankiet. Wyniki ankiet oceniających zajęcia są wykorzystywane w procesie oceny okresowej pracownika zatem istotne jest, aby URK określiła zakres informacji, które powinno dostarczyć badanie ewaluacyjne w odniesieniu do właściwego wykonywania obowiązków i jakości pracy dydaktycznej nauczyciela akademickiego (niezależnie od kierunku studiów i jego specyfiki).

Przewodnicząca wskazała, że w przywołanym zarządzeniu nr 163 Rektora UW jest mowa o dwóch rodzajach ankiet: 1) ogólnouniwersyteckiej i 2) ankietach jednostek dydaktycznych. Pamiętając, że to Uniwersytet prowadzi studia, a poszczególne jednostki tylko organizują kształcenie, uczelnia powinna mieć jakieś wspólne, ogólnouczelniane narzędzie pozwalające na porównywalność wyników ewaluacji zajęć. Takie rozwiązanie nie stanowi konfliktu z dotychczasowym pozytywnym dorobkiem badań ewaluacyjnych w poszczególnych jednostkach. Oznacza natomiast,

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

że – w zależności od potrzeb wewnętrznych – niektóre jednostki wykorzystają (podobnie, jak do tej pory) kwestionariusz ankiety ogólnouczelnianej (przygotowany przez PEJK), a inne – adekwatnie do specyfiki kierunku i potrzeb) – będą mogły skorzystać z dotychczasowych doświadczeń pod warunkiem uwzględnienia obszarów badania istotnych z punktu widzenia Uniwersytetu.

A. Wroczyńska dodała, że w myśl § 12 wspomnianego zarządzenia URK powinna uchwalić wytyczne dla rad dydaktycznych w zakresie trybu i procedury ewaluacji zajęć, natomiast kwestionariusz ankiety powinien zawierać – oprócz części specyficznych dla danego kierunku studiów – część wspólną dla wszystkich kierunków. Wyniki ankiet odnoszące się do odpowiedzi na pytania zawarte w części wspólnej będą stanowiły podstawę do w miarę zobiektywizowanej oceny pracownika.

K. Turzyński zwrócił uwagę, że jeśli URK chce nakazać radom dydaktycznym przeprowadzenie ankiety zawierającej pytania określone przez URK i ewentualne dodatkowe przygotowane przez rady dydaktyczne, to jest to fundamentalna zmiana sposobu ankietowania, wobec której wyraża sprzeciw. Zgadza się natomiast z tym, żeby URK określiła istotne obszary działalności dydaktycznej, które powinny zostać zbadane (można zaproponować konkretne rozwiązania dla rad dydaktycznych). Wówczas konieczne będzie przeprowadzenie dwóch badań ankietowych. Jedno zostanie zorganizowane centralnie i dostarczy odpowiedzi na pytania istotne z punktu widzenia całej uczelni, a drugie będzie się odbywać na zasadach wypracowanych do tej pory przez jednostki. W zasadach i procedurach przeprowadzenia ankiet dydaktycznych może się znaleźć np. informacja o terminie przeprowadzania ankiet lub sposobach zachęcania studentów do wzięcia udziału w badaniu.

A. Janiak-Jasińska podkreśliła, że z uwagi na fakt, iż zarówno studenci, jak i nauczyciele biorą udział / prowadzą zajęcia organizowane przez różne jednostki dydaktyczne, słuszną i konieczną wydaje się standaryzacja, jeżeli nie samego narzędzia badania (kwestionariusza ankiety), to przynajmniej zagadnień, które powinny się znaleźć w każdej ankiecie (centralnej czy lokalnej). Jednakże byłoby prościej, gdyby na UW istniało jednakowe, wspólnie wypracowane, narzędzie. URK może przygotować listę wspólnych, istotnych dla całego Uniwersytetu, zagadnień badawczych oraz standardów ankietyzacji.

N. Greniewska zwróciła uwagę na dwa istotne aspekty ewaluacji, niezależne od wprowadzonego rozwiązania 1) wpływ ankiet na zmianę praktyki dydaktycznej w odniesieniu do studentów i prowadzonych zajęć (studenci nie chcą wypełniać ankiet

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

nie widząc żadnych efektów z ich przeprowadzania); 2) standaryzacja ankiet, jeżeli ich wyniki mają być brane pod uwagę w ocenie pracowniczej.

Przewodnicząca oddała głos M. Jasińskiemu. Zaznaczyła także, że bardzo dużym wyzwaniem jest opracowywanie wszystkich wyników ankiet. Z tego powodu powinna zostać opracowana wspólna grupa pytań dotyczących podstawowych kwestii związanych z dydaktyką uniwersytecką. Zapewni to porównywalność wyników i umożliwi powstanie zbioru danych, które będzie można oceniać według wspólnych kryteriów (nawet przy małej liczbie wypełnionych ankiet) oraz pozwoli na prowadzenie analiz przekrojowych. Jednocześnie nie uniemożliwia to dodawania zestawu pytań, które są ważne dla poszczególnych jednostek. Ankiety jednostek opracowywane przez rady dydaktyczne powinny dostarczyć informacji istotnych z punktu widzenia specyfiki kształcenia na danym kierunku studiów. Część zawierająca wspólny zestaw pytań powinna natomiast pozwolić na uzyskanie informacji ważnych dla całego Uniwersytetu. Ogólnouczelniana ankieta powinna być zatem wspomagana, pogłębiana przez ankiety opracowane przez rady dydaktyczne.

M. Jasiński przedstawił kilka oczywistych, ale istotnych założeń dotyczących ankiet:

- ankiety opiniujące przez studentów zajęcia dydaktycznych powinny być tylko jednym z narzędzi, które służą ocenie tych zajęć. Narzędzie to powinno być jednak bardzo precyzyjne, ponieważ ma niezwykle dużą wagę przy ocenie nie tyle poziomu merytorycznego zajęć, co relacji społecznych, stosunku prowadzącego do studentów, organizacji i przebiegu zajęć,
- z uwagi na fakt, że wyniki ankiet powinny mieć duży wpływ na funkcjonowanie nauczycieli akademickich na Uniwersytecie, należy precyzyjnie zdefiniować cele badania ankietowego, jakie informacje chce się uzyskać. Jeżeli ankieta będzie długa i będzie dotyczyła bardzo szerokiego spektrum zagadnień, jej wypełnienie stanie się obciążające dla studentów. Ankieta zawierająca błędy metodologiczne spowoduje, że 1) studenci nie będą jej w stanie realnie realizować, 2) nie będzie możliwości uzyskania wiarygodnych, porównywalnych dla całego Uniwersytetu wyników,
- analiza pytań otwartych, przy tysiącach grup zajęciowych, jest niewykonalna organizacyjnie,
- kluczową kwestią metodologiczną przy prowadzeniu badań społecznych jest kontekst badania – czy jest ono realizowane w realiach, w których prowadzone były zajęcia oraz czy badanie jest realizowane po zakończeniu tych zajęć.

Jako rekomendację M. Jasiński zaproponował ustalenie głównych założeń ankiety obligatoryjnych dla wszystkich jednostek. Wskazał także na ryzyko otrzymania niewiarygodnych wyników wynikające ze zbyt szczegółowych kwestionariuszy ankiet

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

w powiązaniu ze zbyt małą liczbą respondentów. Odradził również przeprowadzanie ankiet niezależnie od zajęć. Wskazał na ankietę audytoryjną jako najlepszy sposób realizacji badania ankietowego. Zwrócił też uwagę, że ankiety internetowe, przeprowadzane w USOSweb, można realizować przy pomocy urządzeń mobilnych.

K. Lebnicki opowiedział się za wspólnymi dla całego Uniwersytetu obszarami zagadnień w ankiecie oceniającej zajęcia i możliwością sformułowania dodatkowych pytań odpowiadających specyfice danego kierunku studiów. Powinna również zostać określona procedura gwarantująca, że wszystkie jednostki Uniwersytetu przeprowadzą badanie oceny zajęć dydaktycznych oraz opracują rozwiązania odnoszące się do wykorzystania wyników ankiet.

Przewodnicząca dodała, że URK, powinna wdrażać rozwiązania, które posłużą całemu Uniwersytetowi i sformułować wspólne cele, które zostaną uwzględnione w ankiecie ogólnouniwersyteckiej. Jednocześnie rady dydaktyczne jednostek będą miały możliwość i autonomię w kreowaniu obszarów badawczych istotnych dla prowadzonych przez nie kierunków studiów.

K. Turzyński w odniesieniu do omawianego zagadnienia ewaluacji zajęć przygotował dokument, w którym zwrócił uwagę na zagadnienie badania wzajemnych relacji studentów i prowadzących oraz atmosfery na zajęciach. Jego zdaniem jest to zagadnienie priorytetowe szczególnie na studiach, które z uwagi na swoją specyfikę, bardzo intensywnie włączają studentów w prowadzone w jednostce badania naukowe. W przygotowanym dokumencie K. Turzyński odnosił się do opracowanej na Wydziale Fizyki ankiety oceniającej zajęcia. Kwestionariusz ankiety, w jego opinii, jest dostosowany wyłącznie do specyfiki studiów prowadzonych na Wydziale, ale jest ona skuteczna i jej wyniki ankiet przynoszą wiele informacji istotnych dla kształcenia organizowanego w jednostce. Poprzez badanie prowadzone za pomocą tego kwestionariusza KJD otrzymuje opinie studentów odnoszące się do procesu kształcenia na kierunkach studiów. Skuteczność tej ankiety wiąże się z przekonaniem studentów, że na podstawie uzyskanych wyników zostaną wdrożone konkretne działania. Konkludując podkreślił, że kluczowym jest właściwe wykorzystanie wyników ankiet. Buduje to zaufanie studentów do Uniwersytetu.

Przewodnicząca, uznając istotność dorobku ewaluacyjnego poszczególnych jednostek, podkreśliła potrzebę refleksji badawczej również na poziomie ogólnouniwersyteckim, nie tylko wydziałowym.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

B. Fatyga oznajmiła, że literatura przedmiotu nie podaje jasnej definicji jakości kształcenia, co nie sprzyja wspólnemu rozumieniu definicji i podejmowaniu decyzji dotyczących kryteriów badawczych.

Streściła trzy różne sposoby rozumienia jakości kształcenia (heteroteliczny, hybrydyczny i autoteliczny) i wskazała model autoteliczny jako ten, na którym URK powinna się opierać. Przypomniała, że celem URK jest wskazanie, które obszary z punktu widzenia przyjętej koncepcji jakości kształcenia można zbadać w ogólnouczelnianej ankiecie oceniającej zajęcia, niezależnie od kierunku studiów. Opracowanie kwestionariusza i konkretnych pytań należy pozostawić osobom posiadającym kompetencje merytoryczne (socjologom).

Wybierając opcję autoteliczną, struktura tych obszarów wydaje się dość jasna:

- 1) wiedza,
- 2) formalne warunki związane z organizacją zajęć. Pytania o warunki organizacyjne muszą być bardzo starannie opracowane. Powinno to stanowić kolejny etap dyskusji nad narzędziem,
- 3) ocena prowadzącego i relacje międzyludzkie.

Podobnie jak przedmówcy podkreśliła konieczność analizy wyników i wdrażania zmian na podstawie wyciągniętych wniosków. Wyraziła również aprobatę dla zróżnicowania ankiet ze względu na typy zajęć (wykłady, laboratoria etc.).

D. Michalik zwrócił uwagę na szerszy kontekst procesu kształcenia, do którego zaliczyć należy także emocje oraz zachowania nauczyciela i studenta. Wskazał na możliwość wykorzystania innych narzędzi badawczych takich jak spotkania ze studentami (niekiedy dostarczają więcej informacji niż same ankiety). Istotną sprawą jest ujednoczenie kryteriów oceny nauczycieli na całym Uniwersytecie. Podkreślił konieczność wyciągania wniosków z wyników ankiet. Zwrócił uwagę na tożsamość instytucjonalną Uniwersytetu obligującą do współdziałania wszystkich jednostek w badaniach jakości kształcenia.

E. Szczęsna wskazała, że Uniwersytet jako uczelnia badawcza, powinien badać nie tyle nauczanie, co „uczenie się” studenta. Podkreśliła trzy podstawowe aspekty badania:

- 1) merytoryczny – wiedza i umiejętności (pogłębianie wiedzy i rozwijanie umiejętności, klarowność, zrozumiałość wyводу, przygotowanie zajęć),
- 2) organizacyjny – zagadnienia związane z sylabusami (czy był dostępny, czy był realizowany),

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

3) społeczny – uniwersytet tworzy społeczność akademicką. Dlatego aspekt społeczny, więź, relacja studenta z nauczycielem (mistrzem) są bardzo ważne. Wszystkie te aspekty powinny ze sobą korelować. Dlatego można dla wszystkich jednostek/wydziałów określić wspólne zakresy badania i sformułować wspólne pytania. Ankieta powinna być prosta, krótka, rzeczowa.

A. Wroczyńska podsumowała dotychczasową dyskusję wskazując, że pierwsza jej część dotyczyła kwestionariusza ankiety (czy ma zawierać część wspólną dla całego uniwersytetu z ewentualną możliwością pytań opracowanych przez rady dydaktyczne związanych ze specyfiką danego kierunku). Jej zdaniem z dyskusji wynika aproba dla części wspólnej kwestionariusza odnoszącej się do zagadnień istotnych dla całego Uniwersytetu. Ankieta opiniująca zajęcia zawierać zatem powinna część wspólną dla całej uczelni oraz udzielać informacji w odniesieniu do trzech obszarów badawczych. Obszary te oraz oczekiwania związane z informacjami, jakie URK chce pozyskać z części wspólnej, powinni zdefiniować członkowie URK. Zwróciła również uwagę na powinność zachowania dorobku poprzedniego systemu zapewnienia jakości kształcenia na UW, w tym systemu badań ankietowych, w którym poszczególne jednostki miały swoje określone kompetencje (np. PEJK) oraz wiele pozytywnych doświadczeń. Zaproponowała, żeby URK, zgodnie z zapisami zarządzenie nr 163 Rektora UW w sprawie systemu zapewnienia jakości kształcenia, Regulaminu Studiów i Statutu, opracowała wytyczne, określiła oczekiwania w odniesieniu do części wspólnej kwestionariusza ankiety, a samą jego konstrukcję zleciła PEJK. W razie potrzeby możliwe jest stworzenie wspólnego zespołu składającego się z pracowników PEJK i członków URK, który zajmie się opracowaniem konkretnych pytań.

Druga część dyskusji dotyczyła wykorzystania i udostępniania wyników ankiet. URK powinna opracować w tym zakresie wytyczne dla rad dydaktycznych. Rady dydaktyczne przygotowują zgodne z wytycznymi rozwiązania, które staną się częścią wewnętrznych systemów zapewnienia jakości kształcenia dla kierunków studiów.

URK powinna przedstawić oczekiwania odnośnie do wykorzystania i udostępniania wyników ankiet a zadaniem rad dydaktycznych będzie opracowanie konkretnych rozwiązań.

Podczas dyskusji wskazano, że ankieta nie jest jedynym narzędziem badania procesu jakości kształcenia na zajęciach. URK powinna opracować wytyczne i przedstawić oczekiwania odnoszące się do wykorzystania innych narzędzi ewaluacyjnych (spotkań ze studentami, hospitacji zajęć itp.). Rady dydaktyczne w wewnętrznych systemach

UNIwersYTET WARszawSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

zapewnienia jakości kształcenia dla kierunku, opracują i opiszą stosowne narzędzia i procedury ich wykorzystania.

Przewodnicząca odnosząc się do podsumowania A. Wroczyńskiej, wskazała na dwa zadania stojące przed URK:

1) sformułowanie listy obszarów badawczych odnoszących się do części wspólnej ankiety. Zespół w składzie: A. Pieniądz, K. Lebnicki, M. Markowska, N. Greniewska przygotuje informacje na kolejne posiedzenie, tj. 11 maja br.,

2) opracowanie wspólnych pytań. Odpowiedzi na te pytania będzie można opracować i analizować perspektywy różnych wydziałów. Zespół w składzie K. Turzyński, S. Kulczyk oraz dołączeni studenci rozpocznie prace po 11 maja.

Podsumowując dyskusję dotyczącą obszarów ewaluacji jakości kształcenia, M. Jasiński zwrócił uwagę na dwie kwestie:

1) kluczową sprawą jest wykorzystanie ankiet. Należy zwracać uwagę na wyniki skrajne (bardzo dobre albo bardzo złe) i weryfikować ich przyczyny. Warto zarekomendować bardzo precyzyjną i obligatoryjną procedurę wykorzystywania wyników badań, która powinna obligować rady dydaktyczne do stosownych działań,

2) URK pracowała wcześniej na nieaktualnym kwestionariuszu ankiety PEJK. Aktualny, w którego przygotowaniu brały udział m.in. A. Wroczyńska i A. Janiak-Jasińska, został udostępniony na wspólnym dysku URK (jest też dostępny na stronach PEJK). W tym kwestionariuszu część omawianych przez członków URK kwestii została już podjęta.

Poza tym M. Jasiński zadeklarował chęć współpracy i gotowość PEJK do opracowania propozycji szczegółowych rozwiązań, na podstawie zdefiniowanych przez URK obszarów ewaluacji i wspólnego przygotowania ostatecznej wersji kwestionariusza ankiety.

Przewodnicząca zgodziła się z dr Jasińskim, co do dalszej formuły pracy.

Na koniec K. Lebnicki zgłosił obawy studentów wobec § 8 zarządzenie nr 84 Rektora UW w sprawie egzaminów i zaliczeń w trybie zdalnym. Wątpliwości dotyczyły zapisu odnoszącego się do zerwania połączenia internetowego podczas zdalnego egzaminu i obawy, czy przyjęte rozwiązania nie będą działały na szkodę studenta (z przyczyn niezawinionych przez studenta może on otrzymać złą ocenę, egzamin nie zostanie zaliczony i trudno będzie udowodnić niesłuszność takiej decyzji).

Przewodnicząca wyjaśniła, że zapis powstał w celu zapobieżenia umyślnym próbom zerwania połączenia zdalnego przez niektórych studentów w celu pozyskania czasu na poszukanie odpowiedzi na zadane pytanie egzaminacyjne. Jej zdaniem zapis ten daje możliwość ponownego połączenia zdalnego i kontynuowania egzaminu tak, aby

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

wykluczyć sytuacje wystawienia oceny niedostatecznej natychmiast po zerwaniu połączenia.

W odpowiedzi na pytanie A. Pieniądz dotyczącego § 4 ust. 1 pkt 1, czy w zapisie chodzi o jedną formę egzaminu (ustny albo pisemny, czy o formę zdalny albo niezdalny), Przewodnicząca oznajmiła, że zdalny/niezdalny to jest tryb, a ze względu na potrzebę porównywalności w ramach jednego przedmiotu powinna być jedna forma egzaminu: pisemna/ustna. W szczególnie uzasadnionych przypadkach KJD może jednak zdecydować o więcej niż jednej formie egzaminu z danego przedmiotu.

Przewodnicząca URK zamknęła posiedzenie o godz. 19:40.